

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 152.

Femte Session.

48de Møde.

Fre dagen den 9de December.

(Fortf.)

Ersherning: Hvad den første Post angaaer, saa maa jeg bemærke, at jeg for mit Vedkommende stemmer for den, ikke fordi jeg paa nogen Maade er overbevist om, at den er rigtig, men for ogsaa at give endnu yderligere Anledning til at komme til en virkelig Erkjendelse af dette Arbeides Beskaffenhed; det er Siddinge-Fjord, det angaaer, og man vil indrømme, at, saasnart denne Sag kom til Forhandling her i Thinget, fremtraadte strax den Erklæring fra Finantsudvalgets Side, at man ikke ansaae det hele Arbeide for at være foretaget paa den rigtige Maade, og navnlig, at man ansaae Dæmningen for ikke at være sikker, og raadede derfor til at sælge den saasnart som muligt, da man dog ved det aarlige Tab, man vilde lide ved den store engagerede Capitalis Forrentning, vilde tabe mere, end man kunde vinde ved at beholde den. Der blev da anstillet en Undersøgelse, og Udbyttet af denne var, at man antog, at Dæmningen var aldeles sikret. Fra Udvalgets Side blev der gjort opmærksom paa, at, saalænge man ikke havde et betydeligt forskjelligt Vandniveau forinden og foruden, saa var Dæmningen ikke paalidelig, og efter Dæmningens hele Beskaffenhed og Anlægets hele Natur maatte man antage, at, naar dette Vandniveau blev forskjelligt paa den ene Side, saa at Dvertrykket blev stort, saa vilde Dæmningen sætte sig ned i Grunden, og der vilde blive nye Udgifter, at gjøre, ligesom der ogsaa var Sandsynlighed for, at, saalænge Dæmningen ikke var sunket tilbørligt, vilde der være en stadig Indfiltration igennem Grunden. Nu synes det at have vist sig, at det, man

dengang benægtede som rigtigt fra Vedkommendes Side, dog har været rigtigt, saa at denne Forudseenhed fra Finantsudvalgets Side har været rigtig, og at man nu paa ny har bragt i Erfaring, at nye Offere maae gjøres. For, saa at sige, at bestæftige sig i denne Tid, har man tænkt paa disse foreløbige Arbeider, og jeg frygter ogsaa meget for, at de ikke vilde føre til noget Maal; men, da det kun er 500 Rbd., der gives ud til endnu engang at bestæftige sig et Aar, for nærmere at lære denne Sag at kende, saa har jeg ikke villet modsætte mig det. Den anden Post er en af de uheldige, den skriver sig fra vor altfor store Dverbærelse i sin Tid med Landsskabsgartneriet og Statsgartneriet. Havde Thinget itide sat Grændser for en saa farlig Green af vore Udgiftsgrunde, saa havde det sandsynligviis været fri for denne Post. Det er af den Art Poster, som, naar den skal komme frem, helst maa komme paa et tidligere Stadium; det er altid uheldigt, at den kommer saa seent, at man ikke nærmere kan bestæftige sig dermed, men, da Summen i sig selv er lille, saa har jeg ikke villet stille noget særskilt Forslag i saa Henseende, men jeg er meget utilbøielig til at votere derfor. Den tredje Post har Ordføreren allerede omtalt.

Finantsministeren: Med Hensyn til Siddinge-Fjord finder jeg mig foranlediget til at gjenkalde i det hvitærede Things Grindring, at de Arbeider, der ere paabegyndte, og endnu ikke fuldførte, ere indledeede længe før 1848, og altsaa længe, førend jeg overtog Finantsbestyrelsen.

Lindberg: Den ærede Ordfører gjorde Thinget opmærksom paa, med hvilken Omsorg og Sparsommelighed Udvalget havde gennemgaaet Finantsloven; jeg skal baade indrømme